

Ervaringsverslag Duynsberg

Mijn naam is Anouk van Otterlo, ik zit in 4 Vwo en ik ben 15 jaar. In de 4^e moeten alle leerlingen van het Theresialyceum een maatschappelijke stage lopen. Je mag deze stage zelf regelen, maar je kunt ook vanuit school stage lopen. Het moet wel bij een instelling zijn die zorg biedt aan mensen die niet meer goed voor zichzelf kunnen zorgen. Via school kun je bijvoorbeeld bij de Duynsberg, Zusters van Liefde of Amarant stage lopen. Ik heb gekozen voor Serviceflat de Duynsberg.

Een paar dagen nadat ik daarvoor had gekozen, kwam Roger, de conciërge die de maatschappelijke stages regelt, naar mij toe om te vragen of ik ook contactpersoon van de weekendploeg wilde worden. Je zit met ongeveer 10 mensen in een groepje en in dat groepje is er één leider, de contactpersoon. Als je contactpersoon bent, moet je de stagemapjes aan iedereen uitdelen en wanneer er iemand ziek is, is het jouw taak om de Duynsberg in te lichten. Ook als er mensen zijn die willen ruilen omdat ze die dag geen stage kunnen lopen, moeten dat aan de contactpersoon doorgeven. Je hebt dus best wel een verantwoordelijke taak als contactpersoon.

Ik was dus de contactpersoon voor de weekendploeg, omdat ik zelf ook in de weekenden stage liep, maar er was ook een contactpersoon voor de avondploeg. Samen met die andere contactpersoon en Roger ging ik naar de Duynsberg voor een rondleiding. Eigenlijk zou mevrouw Lacroix deze rondleiding verzorgen, maar omdat het die dag heel druk was, had ze geen tijd. Daarom heeft Roger ons alles maar laten zien en heeft hij uitgelegd wat we moesten doen. Toen we daarna weer terug op school waren, moesten wij de stagemapjes uitdelen.

In mijn groepje was ik meteen als eerste aan de beurt. Op zaterdag moest ik samen met twee anderen stage lopen bij de Duynsberg. Eén moest al om 9 uur beginnen, maar die mocht dan ook al om 5 uur naar huis. Twee anderen moesten van 11 uur tot 7 uur stage lopen. Ik vond het wel fijn dat je met z'n drieën tegelijk stage moest lopen, zo kende je toch al iemand en kon je elkaar helpen.

Toen ik om 11 uur bij de Duynsberg aankwam, moest ik me eerst melden bij mijn stagebegeleider. Daarna mocht ik bij de mensen in de kleine huiskamer gaan zitten en koffie en thee inschenken. In de kleine huiskamer zitten de mensen die veel hulp nodig hebben en aan het dementeren zijn. Door de ruimtes als huiskamers in te richten, wil men een huiselijke sfeer creëren, dit is ook veel gezelliger voor de bewoners. Ik vond dat er in de kleine huiskamer wel veel aardige mensen zaten. Toen ik voor iedereen koffie en thee in had geschonken, begonnen ze mij allemaal vragen te stellen over school en of ik al wist wat ik later wilde gaan doen. Daar waren ze erg in geïnteresseerd. Daarna begonnen ze zelf verhalen te vertellen over vroeger. Eén man vertelde dat hij vroeger bij een pastoor woonde en dat hij met de motor naar Rome was gegaan en daar had hij de paus ontmoet. Je moet alleen wel erg hard praten, want anders verstaan ze je niet.

Toen was het tijd voor het middageten. 'S middags krijgen de bewoners warm eten. Samen met het andere meisje dat stage liep, moest ik in de kleine huiskamer eten opscheppen en aan de bewoners geven. Toen ze klaar waren met eten kregen wij pauze. Na de pauze was er een koffierondje. Ik moest samen met een andere jongen langs alle kamers gaan om koffie of thee in te schenken. Bij sommige kamers kwamen we niet weg, omdat de mensen maar bleven praten. Toen we daarmee klaar waren, moesten we in de grote huiskamer gaan zitten om met de mensen te praten of kruiswoordpuzzels te doen.

Er was ook een vrouw die de hele tijd aan mij vroeg of ik wist wanneer haar dochter kwam, en elke keer zei ik dat ze er zo aankwam. Toen ik dat voor de tiende keer zei, vroeg ze opeens hoe ik dat wist. En daar wist ik dus geen antwoord op te geven.

Ik vind het goed dat iedereen stage moet lopen, ook al zijn het wel lange dagen die je maakt buiten je schooluren om. Je helpt en maakt er veel mensen blij mee, mensen die niet meer goed voor zichzelf kunnen zorgen. Veel mensen zijn erg dankbaar als je iets voor hun doet.

Anouk van Otterlo